

Beretn. ang. De Forenede Nationers 18. generalforsamling.

Gruppe A. (Asiatiske og afrikanske stater): Cameroon, Cypren, Somalia og Syrien.

Gruppe B. (østeuropæiske stater): Bulgarien.

Gruppe C. (latinamerikanske stater): El Salvador.

Gruppe D. (vesteuropæiske og andre stater): Island og Tyrkiet.

Gruppe E. De faste medlemmer af sikkerhedsrådet, nemlig Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Kina, Sovjetunionen og Storbritannien.

III. Vedtagelse af dagsordenen.

(Dagsordenens punkt 8).

Generalkomiteen (styrelsesudvalget) består af generalforsamlingens præsident, de 13 vicepræsidenter og de 7 formænd for de faste udvalg. Følgende lande var under 18. samling medlemmer af komiteen: Argentina, Bulgarien, Cameroun, Canada, Chile, Kina, Cypren, El Salvador, Frankrig, Guinea, Island, Indonesien, Nederlandene, Rumænien, Somalia, Syrien, Tyrkiet, Sovjetunionen, Storbritannien, Venezuela og USA.

Generalkomiteen vedtog på to møder den 18. september en dagsorden for 18. samling på 83 punkter samt allokeringen af sagerne mellem plenum og de faste udvalg og foreslog, at samlingen skulle afsluttes den 20. december 1963.

De fleste af punkterne på den foreløbige dagsorden vedtoges i generalkomiteen uden særlig omtale, men en række spørgsmål gav anledning til bemærkninger:

29. (Korea).

Om Korea-spørgsmålet fandt en kort debat sted ud fra traditionelle synspunkter. Den sovjetiske repræsentant henviste bl. a. til, at Korea-spørgsmålet var „en arv fra den kolde krigs periode“, og udtalte, at Korea-kommissionen burde opløses. USAs repræsentant betegnede punktet som et af de vigtigste spørgsmål for FN. Dagsordenspunktet vedtoges med 12 stemmer for, 3 imod, medens 6 afstod (Cameroun, Guinea, Indonesien, Somalia, Syrien og Venezuela).

30. (Apartheid).

Sydafrikas repræsentant blev efter anmodning hørt af komiteen om dette spørgsmål og protesterede som i tidligere år imod sagens optagelse på dagsordenen, under henvisning til artikel 2,7 i pagten.

74 Udvalgenes betænkninger m. m.

75. (Sydrhodesia):

Storbritanniens repræsentant fremsatte det sædvanlige britiske synspunkt vedrørende dette spørgsmål, som går ud på, at Sydrhodesia har haft indre selvstyre siden 1923, og at Sydrhodesias regering ikke er forpligtet til at give oplysninger om sine økonomiske, sociale og undervisningsmæssige forhold til Storbritannien. Den britiske delegation modsatte sig dog ikke formelt sagens optagelse på dagsordenen.

77. (Religionsforfølgelse i Sydvietnam).

Efter at Ceylons repræsentant efter anmodning havde fået sæde i udvalget, udspandt der sig en proceduredebat om, hvorvidt Sydvietnams faste observatør ved FN kunne få lejlighed til at udtale sig til komiteen. Bl. a. Kina anførte, at ret og billighed talte for at høre en „anklaget“, men Cyprens repræsentant erklærede under henvisning til forretningsordenens artikel 43, at det ville være imod reglerne at høre den vietnamesiske observatør, idet det var klart, at kun medlemsstaters repræsentanter kunne tale i generalkomiteen. Derimod måtte det være 4. udvalgs sag at afgøre, om observatøren senere kunne få lov til at udtale sig om sagens realitet.

78. (Oman-spørgsmålet).

Den britiske repræsentant tog forbehold men modsatte sig ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen.

80. (Kinas repræsentation i FN).

Den kinesiske repræsentant modsatte sig, at spørgsmålet kom på dagsordenen. Ved afstemningen vedtoges punktet med 12 stemmer for, 1 imod, medens 8 afstod (Ar-